Göteborgs Advokatbyrå
Kungsgatan 45, 411 15 Göteborg

Till
Hovrätten för Västra Sverige

ÖVERKLAGANDE

Klagande: Rederi- och Fastighets AB Råna
556505-4433
Box 49
~~440 60~~ SKÄRHAMN
471 21

Ombud: Advokaterna Anders Munck och Lars-Erik Olsson
Göteborgs Advokatbyrå
Kungsgatan 45
411 15 GÖTEBORG
tel. 17 96 30

Svarande: Lagerlöf & Leman Advokatbyrå AB
556401-5906
Box 2252
403 14 GÖTEBORG

Ombud: Advokaten Bertil Södermark
Advokatfirman Södermark
Box 14055
104 40 STOCKHOLM

Överklagad dom: Göteborgs tingsrätts, avd 1, rotel 12, dom i mål T 2410-95, meddelad 2000-05-15.

I egenskap av ombud för Rederi- och Fastighets AB Råna (härefter Råna) får jag framställa följande

ÄNDRINGSYRKANDE

Att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, bifaller Rånas talan i sin helhet och ålägger Lagerlöf & Leman Advokatbyrå AB (härefter Lemans) utge Rånas rättegångskostnader i tingsrätten samt befriar Råna att utge Lemans rättegångskostnader i tingsrätten. Härutöver yrkar Råna ersättning för rättegångskostnader i hovrätten med ett belopp som senare kommer att anges.

GRUNDER

Tingsrätten har prövat och funnit att Lemans genom Max Slotte hade familjen Johanssons/Rånas uppdrag att i samtliga angelägenheter lämna juridiskt biträde i de frågor som rörde vingården Domaine de la Tousque och fartyget Lady Ellen under den tid som gällde till i vart fall bevakning och efterbevakning i SC:s konkurs.

Den fråga som tingsrätten därefter haft att bedöma är vem som är ansvarig för den skada som Råna lidit och som vitsordas av båda parter.

Det synes ostridigt att Råna anlitat Lemans och att Lemans därefter anlitat en juridisk byrå i Marseille, Eldvedt & O´Sullivan (härefter E&O) för juridiskt biträde i Frankrike. Därefter har Lemans eller E&O eller dessa i samråd valt att anlita advokat Christian Girard. Det saknar enligt Råna rättslig relevans att Råna i två mindre angelägenheter, varom tvist nu inte råder, lämnat Christian Girard i uppdrag att företräda Råna.

Lemans uppdrag innebar att Lemans skulle anlita kompetenta advokater inom de mycket vidsträckta områden som angelägenheterna kom att handla om. Uppdragen kom att beröra rättsområdena civil-, arbets-, fastighets-, hyres-, exekutions- och konkursrätt m.m. Det var på grund härav mycket viktigt att de franska ombuden hade en stor kompetens inom ovannämnda områden, i synnerhet när Max Slotte inte hade någon som helst kunskap i fransk rätt inom de här områdena. Detta visste naturligtvis Max Slotte om. Han kände också till att Johanssons såsom lekmän inte

kunde förväntas ha någon som helst insikt i fransk rätt eller kunskap i det franska språket.

Mot denna bakgrund måste Max Slotte ha insett att Johanssons helt och hållet förlitade sig på hans kompetens såväl att själv analysera och lösa rättsliga problem som att välja ut kompetenta underombud. Detta krav förstärktes under uppdragets gång när Johanssons uttryckte misstro beträffande sakernas utveckling i Frankrike, varför Max Slotte extra noga borde ha kontrollerat att underombuden utförde sina tjänster på ett tillfredsställande sätt.

Till skillnad från tingsrätten finner Johanssons att Lemans redan här varit försumliga då de anlitade en juristfirma, som, visade det sig, saknade kompetens och behörighet inom de särskilda rättsområdena.

Råna kan konstatera att Lemans aldrig friskrivit sig från ansvar för E&O:s och Girards åtgärder eller att Lemans inte på något sätt uttryckt att Lemans inte hade kontroll över E&O:s och Girards förslag till åtgärder.

Råna gör sålunda gällande att Max Slotte borde ha förvissat sig om innehållet i de olika rättsfrågor som uppkom under ärendets gång och att Lemans genom Max Slotte på ett aktivt sätt borde ha förvissat sig om att dessa löstes av kompetent juridisk fransk expertis i följande rättsfrågor.

- Under vilka förutsättningar förvärvar arrendator besittningsskydd och under vilka förutsättningar kommer ett långvarigt avtal till stånd och vad för rättsverkningar inträder om arrendatorn tillträder arrendestället utan skriftligt arrendeavtal.

- Under vilka förutsättningar kunde löntagarnas krav göras gällande; (enligt fransk lag följer anställningsavtal med vid överlåtelse av en ekonomisk verksamhet, samma gäller enligt svensk lag (lag om anställningsskydd 6b§) och EG-direktiv. Borde inte

Göteborgs Advokatbyrå
Kungsgatan 45, 411 15 Göteborg

Max Slotte ha tagit fram ett juridiskt grundat råd (exempelvis meddelat att vid köp av vingården följde anställningskontrakten med, alternativt följde inte med).

- Under vilka förutsättningar kan kvittning ske. Betalning av köpeskillingen vid auktionen genom kvittning med Johanssons fordran var Max Slottes idé och den enda anledningen till att Johanssons skulle ropa in vingården. Det är uppenbart att en advokat som lämnar ett råd med så ingripande och omfattande konsekvenser måste vara säker på sin sak. Max Slotte har inte visat att han förankrat detta råd genom att inhämta innehållet i fransk rätt på den punkten. Förutsättningarna för kvittning finns angivna i lag. De finns kommenterade i doktrin och har blivit föremål för rättspraxis. Borde inte Max Slotte ha förvissat sig om att förutsättningarna för kvittning var uppfyllda enligt fransk lag, i synnerhet som omständigheterna var speciella? Max Slotte har helt enkelt tagit för givet att kvittning kunde ske. Vad som är klart är att genom de två domarna i målet att kvittning inte kan ske beträffande fordran i samband med exekutiv försäljning om inte fordran fastställts i definitivt utdelningsförslag.

- Under vilka förutsättningar skall konkursbevakning ske. Max Slotte får information om konkursen under en period då L&L fortfarande enligt tingsrätten har ett uppdrag och då bevakning/efterbevakning fortfarande kan ske. Med tanke på de värden som stod på spel borde han åtminstone ha kontrollerat att Johanssons fordran var betald genom kvittning med köpeskillingen vid konkursen. I Frankrike skall rent generellt alla fordringar bevakas i konkurs även om inteckningar eller andra säkerheter föreligger (och även om kvittningsrätt föreligger). Det kan vara befogat att påminna rätten om att betalning genom kvittning i vissa rättssystem anses vara en så kallad onormal betalning och att återvinning i konkurs följer särskilda regler. (Se svensk lag KonkL 5:15). Tingsrätten hänvisar till svenska kvittningsregler och säger att Max Slotte, med utgångspunkt från svenska förhållanden, inte hade anledning att gå vidare med någon bevakningsåtgärd. Detta synes obegripligt. Skall rådgivning beträffande fransk lag göras med utgångspunkt från vad som gäller i svensk lag? Bara att det finns en reglering av frågan om kvittning i konkurs i svensk lag borde ha

gjort Max Slotte vaksam och initierat honom att kontrollera vad som gäller i Frankrike. Dessutom gäller i Frankrike stränga restriktioner beträffande kvittning i konkurs samt krav på bevakning även om kvittning kan åberopas.

Råna kan konstatera att tingsrätten på ett oförklarligt sätt inte funnit Max Slottes åtgärder varit försumliga. Detta i synnerhet med beaktande när tingsrätten funnit att Lemans hade uppdraget långt efter den tidpunkt som Lemans själva gjort gällande. Tingsrätten har funnit att Max Slotte har kunnat agera i Frankrike med utgångspunkt från svenska rättsregler, vilket är oförståeligt med tanke på att i Frankrike kan åtgärder vidtas enbart enligt franska rättsregler. Max Slotte har aldrig ställt klara frågor om innehållet i fransk rätt angående ovan nämnda frågor och inte då heller fått några enhetliga besked. Max Slottes rådgivning tycks vara grundad på vaga antaganden då han i stället borde ha förvissat sig om vad för rättsregler som gällde och begärt genom sina platsombud att få lagstöd eller liknande. Vad som avses härmed är i synnerhet bevakningsförfarande i konkursen om huruvida kvittning kunde göras på sätt som gjorts och om kvittning i så fall medförde befrielse från bevakning.

Vad som är ostridigt är att kvittningen inte var automatisk vid auktionsinropet av den omtvistade vingården och att konkursbevakning skulle ha skett.

Vare sig Max Slotte, E&O eller Girard har utrett dessa frågor. Max Slotte hade uppdragen från Råna och var huvudansvarig för åtgärderna i Frankrike. Det ålåg Max Slotte att definiera de juridiska problemen och att lösa desamma genom platsombuden. De problem som Max Slotte ställdes inför var av många olika slag; ofta svåra att lösa och med katastrofala konsekvenser om något gick fel. Lemans valde genom Max Slotte att överlåta hela ansvaret på en diffus juristfirma som E&O och blint förlita sig på deras val av Girard som underombud. Tydligen utan att verifiera om han verkligen var expert på just de områden som de olika ärendena gällde.
Samtliga uppdrag har fakturerats med mycket stora belopp utan att någon av de inblandade ombuden tycks ha slösat någon tid på att utreda de rättsliga frågorna.

Göteborgs Advokatbyrå
Kungsgatan 45, 411 15 Göteborg

Begärt arvode tyder ändå på att kvalificerade juridiska tjänster skulle ha erhållits och inte bara ett tämligen slappt genomfört förvaltningsuppdrag uppdelat på tre aktörer, där ingen egentligen hade något ansvar.
Det enda ansvar som tingsrätten omnämner är häpnadsväckande nog Johanssons eget.

Tingsrätten har något oförståeligt, trots avsaknaden av invändningar från Lemans, funnit att "det kan inte krävas att Max Slotte skulle ha vänt sig till andra jurister i Frankrike än dem man tidigare samarbetat med" och bland annat på denna grund befriat Lemans från ansvar.

De uppdrag som Lemans haft har varit att företräda Råna fullt ut i samtliga avseenden. Uppdragen har inte inskränkts, tidsbegränsats eller återkallats. Det innebär självfallet att Lemans eller indirekt platsombudet förväntats ha den kunskap som varit nödvändig för att tillvarata Rånas angelägenheter fullt ut. Det synes obegripligt att Lemans, trots att uppdrag förelegat, inte varit försumliga, på grund av att uppdragets omfattning varit för svårt för Lemans och/eller platsombuden.

Av tingsrättens dom framgår inte att Lemans vitsordat Rånas ränteyrkande. Under förhöret med Max Slotte uppgav denne att Råna genom advokat Bertil Eklund framställt ett korrekt krav på skadestånd innebärande att räntelagens regler är uppfyllda.
Lemans får därmed anses ha vitsordat det av Råna framställda ränteyrkandet.

Tingsrätten har trots ett flertal påpekanden från Råna angivit att Rånas inställning är att skadeståndskrav gentemot Grossetti inte kan framställas. Rånas inställning har sedan lång tid varit att Råna valt att vända sig gentemot Lemans, vilket inte i och för sig utesluter möjligheten att vända sig mot Grossetti.

Råna får härmed inge följande preliminära

BEVISUPPGIFT

Råna åberopar all den skriftliga bevisning som företeetts i tingsrätten samt omförhör med:

1. Lars Erik Johansson.
2. Per Arne Johansson.
3. Advokat Annika Arvidsson.

Göteborg den 5 juni 2000.

Lars-Erik Olsson